

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1T/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010225
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Philadelphly
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120010225.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica JUDr. C. C., samosudcom, v trestnej veci obžalovaného Z. K. stíhaného pre zločin Lúpež podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom 14. mája 2020 v Banskej Bystrici, takto

rozhodol:

Obžalovaný Z. K. narodený XX. XX. XXXX D. H. H., trvale bytom R. XX, H. H., toho času v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, Dukelská štvrť 941/10, Dubnica nad Váhom sa uznáva za vinného, že

dňa 22. 05.2019 v poobedňajších hodinách v Banskej Bystrici, na ul. Námestie Štefana Moyzesa 17, pred tam nachádzajúcim sa pohostinstvom FARHOF prudko otvoril dvere na strane spolujazdca na osobnom motorovom vozidle, v ktorom sedel I. B., T.. XX. XX. XXXX, trvalým bydliskom I. XXXX/XX, H. H., následne švihom otvoril pred jeho tvárou kovový teleskopický obušok, ukázal mu jeho mobilný telefón za účelom ozrejmeneia, s kým I. B. telefonoval a následne mu násilím z ruky vytrhol mobilný telefón zn. Xiaomi A2 a naďalej mu pred tvárou hrozil teleskopickým obuškom, kde po následnom príchode príslušníkov polície mobilný telefón I. B. vrátil, teda

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

čím spáchal

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.

a) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, 7 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaraďuje do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica spisovej značky 1T/8/2020 zo dňa 23. 01. 2020 právoplatného 07. 02. 2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V ostatnom zostávajú výroky trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/8/2020 zo dňa 23. 01. 2020 nezmenené.

odôvodnenie:

Podkladom hlavného pojednávania v trestnej veci obžalovaného Z. K. pre zločin Lúpež podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

Na základe podanej obžaloby v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v uvedenom rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci:

Obžalovaný Z. K. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti nevinný. Dokazoval, že 22. 05. 2019 pred pohostinstvom Farhof zbadal odstavené čierne auto, kde na strane spolujazdca otvoril dvere a tam nachádzajúceho šoféra - poškodeného, sa opýtal, s kým telefonuje, lebo mal v ruke telefón. Poškodený mu posunul telefón, aby videl na displej so slovami „tu máš, pozri sa“. Obžalovaný si telefón zobral, pozrel sa a vrátil mu ho. Vylúčil, že by pri tom použil teleskopický obušok alebo akúkoľvek zbraň, alebo že by sa mu vyhrážal použitím akéhokoľvek násillia.

Obžalovaný počas výpovede nahliadal do uznesenie o vznesení obvinenia.

Obžalovaný doplnil, že telefón už bol rozbitý predtým. Nerozbil ho, ani mu nevypadol.

Poškodený I. B. dokazoval, že obžalovaného nepozná, videl ho len raz v deň skutku. V ten deň išiel na svojom motorovom vozidle do pohostinstva Farhof, zaparkoval tam na parkovisku. Počas parkovania telefonoval. Ako odparkoval, na strane spolujazdca sa prudko otvorili dvere a vo dverách stál obžalovaný s teleskopickým obuškom v ruke. Obušok si pamätal, pretože taká vec sa nestáva často. Mal veľký strach, že ho zabije. Spýtal sa ho, s kým telefonuje. Odpovedal, že s Y., a potom mu mobilný telefón zobral. Nepamätal sa, či mu ho zobral násillím alebo mu ho vytrhol z ruky, ale predpokladá, že dobrovoľne by mu ho nedal. Nepamätal si, vzhľadom na odstup času, to, akým spôsobom mu telefón zobral, ktorú ruku na to použil, aké slová pritom vyslovil, v ktorej ruke držal obušok. Potom, keď prišli na miesto policajti, obžalovaný mu telefón vrátil, bol na ňom rozbitý displej. Predtým rozbitý nebol. K rozporom vo výpovediach uviedol, že v prípravnom konaní si to pamätal lepšie, a preto na tej výpovedi trval.

Svedok I. H., dlhoročný známy obžalovaného, dokazoval, že v ten deň obžalovaný a jeho brat pili u neho doma, keď sa S. rozhodol, že si ide po telefón do pohostinstva Farhof, kde ho zabudol alebo stratil. Cestou sa zastavili v Armyshope, kde si kúpili 2 teleskopické obušky, 2 mačety a 2 boxery, aby boli ozbrojení, ak by sa v podniku niečo zomlelo. Presunuli sa do podniku Farhof, kde sa toho veľa zomlelo. Obžalovaný mal v rukách teleskopický obušok, pýtal si telefón od osoby, ktorá sedela v kufri auta pri otvorených zadných dverách. Obžalovaný držal stále v jedenej ruke teleskopický obušok.

Svedkyňa I. I., ktorá obžalovaného pozná len ako zákazníka podniku Farhof, kde v minulosti pracovala ako čašníčka dokazovala, že keď do baru prišli Z. K. a S. K., boli ozbrojení. Mala z nich strach.

Svedkyňa I. K. dokazovala, že v deň skutku prišla so svojím kamarátom do podniku Farhof, kde brigádovala ako čašníčka. Išli sa tam stretnúť s I. B.. Keď prichádzali dolu kopcom videla B. Z. Z. K.. Následne k ich vozidlu pristúpil Z. K. so slovami, že majú vypadnúť. Otočili sa a išli do podniku z prednej strany. Počkali na B., ktorý im povedal, že mu Z. K. zobral telefón.

Svedok C. H. vo svojej výpovedi dokazoval, že v ten deň prichádzal na parkovisko do Farhofu, vtedy mu obžalovaný tresol po kapote auta. Obžalovaný bol agresívny. Pri aute videl stáť poškodeného a Y., ku ktorým prišiel Ĥ., ktorému obžalovaný povedal, že stoj, následne ho udrel obuškom po hlave, a začala mu tiecť krv. Potom niekto povedal, aby zavolali policajtov, na čo obžalovaný odhodil obušok do trávy. Videl, že obžalovaný mal B. telefón v rukách.

Svedok M. Y. dokazoval, že bol v ten deň v pohostinstve Farhof na pive a sedel na terase, keď mu jeden tučný róm vzal mobil z ruky. Uviedol, že vie o tom, že zobral mobil aj B., ale skutok si už vzhľadom na odstup času nepamätal.

MUDr. I. G., znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) v záveroch znaleckého posudku č. 64/2019 vypracovaného 08. 11. 2019 uviedol, že u obžalovaného sa jedná o závislosť od viacerých psychoaktívnych látok s dominujúcou závislosťou od metamfetamínu - pervitínu. V deň skutku obžalovaný užil kombináciu viacerých psychoaktívnych látok, konkrétne metamfetamín - pervitín, kanabionidy - marihuanu a alkohol, v dôsledku čoho došlo u neho ku kombinovanej intoxikácii, čo deliberovalo jeho osobnostné črty v zmysle impulzivity a agresivity, a tak sa podieľalo na páchaní skutku. Obžalovanému navrhol uloženie ochranného liečenia protitoxikomanického ústavnou formou.

Podľa zápisnice o rekognícii osoby vykonanej 24. 09 2019 poškodený jednoznačne opoznal obžalovaného.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica obžalovaný nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nie je a ani nebol príjemcom dávky v hmotnej núdzi, ani iných sociálnych dávok.

Sociálna poisťovňa oznámila, že obžalovaný nie je prijímateľom dávok sociálneho poistenia.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov sa obžalovaný dopustil v minulosti 12 priestupkov (proti majetku, proti občianskemu spolunažívaniu, na úseku dopravy), za ktoré bol postihnutý.

Obžalovaný má tri záznamy odsúdení v registri trestov. Z toho v jednom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. V marci 2019 bol odsúdený za Výtržníctvo a Nebezpečné vyhrážanie na trest odňatia

slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou do 16. 03. 2022. Následne v januári 2020 bol odsúdený za Ublíženie na zdraví na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/8/2020 z 23. 01. 2020 právoplatným 07. 02. 2020 bol Z. K. uznaný vinným zo spáchania prečinu Ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spáchaného 22. 03. 2019 a zločinu Ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona spáchaného 21. 05. 2019, za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a bolo mu uloženého ochranného liečenie protitoxikomanické ústavnou formou.

Súd vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný 22. 05. 2019 v poobedňajších hodinách v Banskej Bystrici, na ul. Námestie Štefana Moyzesa 17, pred tam nachádzajúcim sa pohostinstvom FARHOF prudko otvoril dvere na strane spolujazdca na osobnom motorovom vozidle, v ktorom sedel I. B., T. XX. XX. XXXX, trvalým bydliskom I. XXXX/XX, H. H., následne švihom otvoril pred jeho tvárou kovový teleskopický obušok, ukázal mu jeho mobilný telefón za účelom ozrejmenia, s kým I. B. telefonoval a následne mu násilím z ruky vytrhol mobilný telefón zn. Xiaomi A2 a naďalej mu pred tvárou hrozil teleskopickým obuškom, kde po následnom príchode príslušníkov polície mobilný telefón I. B. vrátil. Zo spáchania skutku je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou priameho svedka, a to poškodeného, I. B.. Svedok - poškodený pri opise osoby bez problémov opísal osobu obžalovaného a následne osobu obžalovaného opoznal spomedzi osôb podobného výzoru, a to i napriek tomu, že obžalovaného nikdy pred skutkom nevidel. Pravdivosť výpovede svedka poškodeného potvrdzujú výpovede nepriamych svedkov, ktorí samotný priebeh skutku, a to najmä vytrhnutie mobilného telefónu, nevideli, avšak opísali iné skutočnosti potvrdzujúce pravdivosť tejto výpovede. Obžalovaný sa bránil, že nepoužil voči poškodenému B. obušok, avšak z výpovede svedka H. jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný si spolu s ním išli cestou do pohostinstva Farhof kúpiť „zbrane“, aby tam prišli ozbrojení, ak by sa v podniku „niečo zomlelo“. Obžalovaný sa „ozbrojil“ teleskopickým obuškom. Svedok H. potvrdil, že v podniku sa toho veľa zomlelo. Obžalovaný si od poškodeného B. pýtal telefón pričom mal obušok v ruke. Svedkyňa I., ako aj K. potvrdili, že obžalovaný bol ozbrojený. Rovnako svedok H. potvrdil, že obžalovaný bol na mieste skutku s obuškom, ktorý odhodil potom, čo niekto zavolať políciu. Nepriami svedkovia H. a Y., ako aj svedkyňa K. potvrdili, že B. zobral obžalovaný telefón.

Z výpovedí svedkov H., I., K., ako aj H. vyplynulo, že obžalovaný nešiel nemal obušok „len v ruke“. Obžalovaný cestou do podniku Farhof si zabezpečil obušok, aby bol ozbrojený, pretože očakával, že ho v podniku Farhof použije. Z obžalovaného išiel strach práve preto, že mal obušok. Nakoniec z obavy pred možnými následkami pri príchode polície, obušok od seba odhodil.

Obrana obžalovaného, že poškodený B. mu vydal telefón dobrovoľne, prípadne, že nemal v ruke obušok, bola neúčinná vzhľadom na výpovede všetkých ostatných svedkov, ktorí obžalovaným tvrdené skutočnosti vyvracali. Súd nepovažoval výpoveď obžalovaného za relevantnú, keďže počas celej výpovede, až kým nebol upozornený zo strany súdu, nevypovedal spontánne, ale nahliadal do uznesenia o vznesení obvinenia.

Súd mal preukázané, že skutok opísaný v obžalobe sa stal, tento je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. Súd konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako zločin Lúpež podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona. Obžalovaný svojím konaním naplnil objektívnu stránku, ako aj subjektívnu stránku pomenovaného zločinu. Obžalovaný, ako trestne zodpovedná osoba, proti poškodenému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci (telefónu poškodeného Omastu) konajúc závažnejším spôsobom - so zbraňou (teleskopický obušok), teda s vecou, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším (§ 122 ods. 3 Trestného zákona). Obžalovaný konal v priamom úmysle, keď chcel sa spôsobom opísaným v predchádzajúcej vete zmocniť cudzej veci. Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere u obžalovaného súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov podľa § 34 Trestného zákona. Prihliadal na spôsob spáchania trestného činu (trestný čin spáchaný so zbraňou), jeho následok (zmocnenie sa mobilného telefónu poškodeného B.), ako aj na zavinenie (obžalovaný konal v priamom úmysle). Obžalovanému nepoľahčovala žiadna okolnosť. Obžalovanému priťažovali dve okolnosti, podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov (keďže súd obžalovaného ukladal súhrnný trest), ako aj podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, lebo obžalovaný už bol v minulosti odsúdený (odsúdenia obžalovaného vynímajúc odsúdenie Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 1T/8/2020). Pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd ustálil na nulu ku dvom.

Obžalovaný spáchal zločin lúpeže 22. 05. 2019, teda skôr, ako bol vyhlásený (obžalovanému doručený) trestný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/8/2020. Obžalovaný teda spáchal zločin lúpeže vo viacčinnom súbehu s trestnými činmi, za ktoré bol odsúdený trestným rozkazom. Súd preto obžalovanému ukladal súhrnný trest za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov vo viacčinnom súbehu, z ktorých aspoň jeden je zločinom. Trestný zákon ustanovuje trestnú sadzbu za prečin podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona až na dva roky, za zločin podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona na štyri až desať rokov a za zločin podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona na sedem rokov až dvanásť rokov. Súd ukladal obžalovanému trest podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, ktoré je najprísnejšie trestným činom (§ 41 ods. 1 Trestného zákona), a ktorého hornú hranicu zvýšil o tretinu na trestnú sadzbu sedem rokov až trinásť rokov a osem mesiacov (§ 41 ods. 2 Trestného zákona). Súd nepoužil ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona, keďže ukladal zvýšený súhrnný trest podľa § 42 Trestného zákona, a súčasné použitie týchto ustanovení považoval pre páchatela za neprímerane prísne.

Súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 7 (sedem) rokov nepodmienečne. Trest uložený v tejto výmere je trestom zákonným a pre obžalovaného primeraným a spravodlivým. Dostatočným na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu po dostatočne dlhú dobu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu, aby viedol riadny život (individuálna prevencia) a súčasne odradzujúcim iných od páchania trestných činov (generálna prevencia).

Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, keďže pre spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu.

Súd ukladal trest ako súhrnný preto podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/8/2020 z 23. 01. 2020 právoplatného 07. 02. 2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému bolo trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/8/2020 z 23. 01. 2020 právoplatným 07. 02. 2020 uložené ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou, ktoré zrušujúcim výrokom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona nie je dotknuté, a preto súd obžalovanému neukladal ochranné liečenie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku)
- v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.